

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

на Сдружение „България без дим“ и Коалиция за живот без тютюнев дим за промени в Закона за здравето, свързани с ограничаване на тютюнопушенето

2019 г.

§ 1. В чл. 15, ал. 1, т. 7 думата „тютюнопушене“ се заменя с „пушене на тютюневи и свързаните с тях изделия“.

МОТИВИ: Тези мотиви се отнасят освен за § 1, така и за параграфи 3, 4, 5, 6, 7, 12 и 13.

Съгласно определението, посочено в т. 8 към § 1 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия „Изделия, свързани с тютюневите изделия са електронните цигари, контейнерите за многократно пълнене, течностите, съдържащи никотин, изделията за пушене, различни от тютюневи изделия и изделията за водна лула, несъдържащи тютюн“. Тази формулировка автоматично включва споменатите в предложението изделия за водна лула, несъдържащи тютюн, но добавя и електронните цигари и изделията за пушене, различни от тютюневите изделия.

Основание за предложението ни дава § 55 от Преамбюла към Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО, в който се посочва: „Дадена държава членка следва да има право да продължи да прилага или въвежда национални правни норми, приложими за всички пуснати на нейния национален пазар изделия по отношение на аспекти, които не са уредени от настоящата директива, при условие, че те са съвместими с ДФЕС и не възпрепятстват пълното прилагане на настоящата директива. По същия начин и при същите условия дадена държава членка би могла, наред с другото, да въведе правила или забрана за аксесоари, използвани за тютюневи изделия (включително водни лули), за растителни изделия за пушене, както и да въведе правила или забрана за изделия, които на външен вид наподобяват тип тютюневи или свързани с тях изделия“.

Подробна информация за въздействието на електронните цигари има и в най-новите публикации на American Thorax Society¹, British Lung Foundation², University of California, San Diego, Center for Tobacco Control, Research and Education^{3, 4, 5, 6, 7},

¹ <http://www.abstractsonline.com/pp8/#!/4499/presentation/19432>

² <https://www.birmingham.ac.uk/news/latest/2018/08/e-cigarette-vapour-disables-key-immune-cells-in-the-lung.aspx>

³ <https://tobacco.ucsf.edu/first-evidence-long-term-health-damage-ecigs-smoking-e-cigarettes-daily-doubles-risk-heart-attacks>

⁴ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/27558745>

European Respiratory Journal⁸, както и изследванията по проекта TackSHS, спонсориран от ЕК.⁹

Според проф. Естеве Фернандес от Университета в Барселона и Института по онкология в Каталуния¹⁰: „...аерозолът от електронните цигари съдържа никотин, съдържа още бензен, специфични нитрозамини и други карциногенни вещества. Всички, които стоят около пушача са пасивно изложени на въздействието на тези вещества. Необходими са допълнителните изследвания, за да се определи точно вредата, която те оказват за намаляване на имунната защита, повишаване разпространението на хроничната обструктивна белодробна болест, ракови, сърдечни и белодробни болести.“

§ 2. В чл. 38 се правят следните допълнения и изменения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) При установяване на пушене на тютюневи и свързаните с тях изделия в обект, в който е наложено наказание с влязло в сила наказателно постановление за нарушение по чл. 218, ал. 2 или 3, директорът на регионалната здравна инспекция, съответно директорът на областната дирекция по безопасност на храните, изпълнителният директор на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“, кметът на общината, издават заповед за спиране експлоатацията на обекта за срок от един месец. За периода, в който обектът е спрял от експлоатация, на видно място се поставя надпис обозначаващ, че обектът е спрял от експлоатация поради нарушаване забраната за пушене на тютюневи и свързаните с тях изделия, и се посочва срокът, за който е спрял.“

2. Създава се ал. 6:

„(6) Заповедта по ал. 5 подлежи на обжалване по реда на Административно процесуалния кодекс, като обжалването не спира изпълнението“.

3. Досегашната ал. 5 става ал. 7 и в нея след думата „мерки“ се поставя запетая и се добавя „както и след изтичане на срока по ал. 5“.

МОТИВИ: Опитът от изминалите години, през които действа пълната забрана, показва, че има обекти, които системно нарушават забраната за тютюнопушене, въпреки че органите на държавния здравен контрол са съставили няколко акта, включително и имуществена санкция за повторно нарушение с максимален размер. Според нас временното спиране от експлоатация за период от един месец ще има възпиращ ефект и собствениците на обекти ще положат усилия и ще предприемат необходимите мерки да не допуснат повторно нарушение, защото следващата санкция ще бъде затваряне на обекта. В сегашния си вид Законът за здравето не предвижда последваща стъпка след повторното налагане на имуществена санкция, което ограничава възможностите за ефективен контрол.

⁵ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/29754582>

⁶ <https://tobacco.ucsf.edu/first-evidence-linking-e-cigs-copd-population>

⁷ <https://www.annualreviews.org/doi/10.1146/annurev-publhealth-040617-013757>

⁸ <http://erj.ersjournals.com/content/51/4/1701661>

⁹ https://horizon-magazine.eu/article/are-there-passive-smoking-risks-e-cigarettes_en.html

¹⁰ https://horizon-magazine.eu/article/are-there-passive-smoking-risks-e-cigarettes_en.html

§ 3. В чл. 53 навсякъде думата „тютюнопушенето“ се заменя с „пушенето на тютюневи и свързаните с тях изделия“.

§ 4. В чл. 56 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „тютюнопушенето“ се заменя с „пушенето на тютюневи и свързаните с тях изделия“.

2. В ал. 2 думата „тютюнопушенето“ се заменя с „пушенето на тютюневи и свързаните с тях изделия“.

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Министерският съвет определя с наредба изискванията към обозначенията за забрана на пушенето на тютюневи и свързаните с тях изделия в закритите обществени и работни места, обществения транспорт и някои открити обществени места.“

4. Алинеи 4, 5 и 6 се отменят.“

МОТИВИ: С промените в Закон за здравето, влезли в сила от 01.06.2012 г. се разреши тютюнопушене в обособени самостоятелни помещения, разположени в сградите на летищата. Според нас това е едно отстъпление от „пълната“ забрана, за което няма логично обяснение. Българските летища са крайни дестинации (за отлитане или кацане) и няма транзитни полети, които да налагат пътници да чакат определен полет 5-6 или повече часа, особено когато не разполагат с транзитни визи и не могат да напуснат сградата на летището. За пушачите са предоставени условия за пушене на открито преди да влязат или след като излязат от сградата на летището.

С промените в Закон за здравето, влезли в сила от 01.06.2012 г. отпадна чл. 56а, ал. 3, в която се даваше право на Министерски съвет да регламентира с наредба подробности по прилагането на изискванията за тютюнопушенето, включително и начина на обозначаването на помещенията. В момента няма изискване в обектите да се поставят знаци, показващи, че е забранено тютюнопушенето, както и телефоните, на които да се сигнализира за нарушение на забраната и глобите за физически и юридически лица.

§ 5. В основния текст на чл. 56а думата „тютюнопушенето“ се заменя с „пушенето на тютюневи и свързаните с тях изделия“.

§ 6. В чл. 120, ал. 1, т. 6 след думата „тютюневи“ се добавя „и свързаните с тях“.

§ 7. В чл. 122, ал. 1, т. 6 думата „тютюнопушене“ се заменя с „пушене на тютюневи и свързаните с тях изделия“.

§ 8. В чл. 213 се създават ал. 4, 5 и 6:

„(4) Който не изпълни или наруши заповед по чл. 38, ал. 5 се наказва с глоба от 5 000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 15 000 лв.“

(5) Когато нарушението по ал. 4 е извършено от едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение - от 15 000 до 20 000 лв.

(6) Когато нарушението по ал. 4 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 30 000 лв.“

МОТИВИ: Предложените текстове са необходими в случаите, когато не се изпълни или се наруши заповедта за спиране, която е издадена по чл. 38, ал. 5 и е свързана с повторно нарушение на забраната за тютюнопушене на обществени места.

§ 9. В чл. 218 се правят следните изменения и допълнения:

1. АLINEЯ 2 и 3 се изменят така:

„(2) Който допусне в управляван от него обект извършването на нарушение по чл. 54, 56, или 56а, се наказва с глоба от 300 до 500 лв. – ако е физическо лице, с имуществена санкция от 1000 до 1500 лв. - ако е едноличен търговец или с имуществена санкция от 3 000 до 5 000 лв. – ако е юридическо лице.

(3) Който допусне в управляван от него обект мирис, дим, наличие на угарки, оборудване или материали за водна лула, които се дължат на пушене на тютюневи и свързаните с тях изделия, се наказва с глоба от 300 до 500 лв. – ако е физическо лице, с имуществена санкция от 1000 до 1500 лв. ако е едноличен търговец или с имуществена санкция от 3000 до 5000 лв. – ако е юридическо лице“.

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) При повторно нарушение по ал. 2 и 3 размерът на глобата е от 500 до 1000 лв. – за физическо лице, а размерът на имуществената санкция е от 1 500 до 3 000 лв. – за едноличен търговец и от 5 000 до 10 000 лв. – за юридическо лице.“

3. Досегашната ал. 4 става 5.

4. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея думите „по ал. 4“ се заменят с „по ал. 5“.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „по ал. 4“ се заменят с „по ал. 5“.

6. Досегашните ал. 7 и ал. 8 стават съответно ал. 8 и ал. 9.

МОТИВИ: През изминалите години се установи, че съществува противоречива практика по отношение установяване на нарушенията на едноличните търговци и юридическите лица. Препращането към ал. 1 на чл. 218 не даваше възможност ясно да се дефинира вината на едноличния търговец и юридическото лице и техния ангажимент към създаване на необходимите условия и организация, чрез които в обекта **да не допуска тютюнопушене** и да не се нарушава забраната за тютюнопушене. Тъй като текстът на чл. 56 и 56а е „Забранява се тютюнопушенето.....“ много често се допускаше вината да се идентифицира с акта на тютюнопушене от едноличния търговец или физическото лице, което много лесно беше оборвано в съда. Тези текстове за допустителство са крайно необходими за контролните органи, за да не бъдат отменяни съставените актове в съда. В случая е много важна ролята на отговорното в момента за обекта лице, което е длъжно да спазва забраната и да не допуска тютюнопушене в обекта.

При проверките много често се установяват следи от тютюнопушене, но поради това, че в момента няма лице, което да пуши, не може да бъде съставен акт, или ако се състави, той бива отменян от съда.

§ 10. В чл. 231, ал. 2 думите „ал. 1 - 6“ се заменят с „ал. 5 - 7“.

§ 11. Създава се нов член 232:

„Чл. 232. (1) Нарушенията по чл. 218, ал. 1 - 4 се установяват с актове, съставени от държавните здравни инспектори или длъжностни лица, определени от директора на регионалната здравна инспекция, от контролните органи на инспекцията по труда, от контролните органи на областните дирекции по безопасност на храните, от полицейските органи на Министерство на вътрешните работи и от длъжностни лица, определени от кметовете на общините.

(2) Наказателните постановления се издават съответно от директора на регионалната здравна инспекция, от изпълнителния директор на Изпълнителната дирекция „Главна инспекция по труда“, от директора на областната дирекция по безопасност на храните, от министъра на вътрешните работи, от кметовете на общините или от оправомощени от тях длъжностни лица.

(3) Изпълнителният директор на Изпълнителната дирекция „Главна инспекция по труда“, директорът на областната дирекция по безопасност на храните, министърът на вътрешните работи, кметовете на общините или от оправомощените от тях длъжностни лица предоставят информация на съответната регионална здравна инспекция за издадените от тях и влезли в сила наказателни постановления за налагане на санкции по чл. 218, ал. 1 - 4. Информацията по изречение първо се предоставя в 14 дневен срок след изтичане на всяко тримесечие.

(4) При установяване на нарушенията по чл. 218 контролните органи по ал. 1 имат право да изискват документ за самоличност на нарушителите.

(5) Актове по чл. 218, ал. 1-4 могат да се съставят и от представители на обществеността, определени със заповед на директора на регионалната здравна инспекция. Наказателните постановления се издават от директорите на регионалните здравни инспекции по мястото на извършване на нарушението.“

МОТИВИ: Основен недостатък при мерките за ограничаване на тютюнопушенето на обществени места, винаги е бил контролът по спазването на тези мерки, независимо дали за пушачите са определяни зони, самостоятелни помещения или друг вид ограничения. Колкото и да са били по численост държавните здравни инспектори през годините (те намаляват непрекъснато с всяко поредно съкращаване на държавната администрация), те не са в състояние да оказват ефективен контрол по всяко време и на всяко място. Според нас със Закона за здравето трябва да се възложат правомощия на по широк кръг контролни органи, за да може да се постигне по-ефективен контрол.

От 1999 г. здравните инспектори не извършват контрол в промишлените предприятия, като и на другите работни места, ако те не са обекти с обществено предназначение, посочени в Закона за здравето. По този начин контролът за спазване изискванията за забрана на тютюнопушенето на работните места не се осъществява навсякъде, а в много обекти въобще няма такъв контрол. Инспекторите в Главна

инспекция по труда, включително и тези към 21 дирекции „Инспекции по труда“, няма да бъдат особено затруднени при извършването на проверките по спазване изискванията за безопасност при работа, да санкционират и тези, които нарушават изискването за тютюнопушене на работното място.

С приемането на Закона за българската агенция по безопасност на храните, контролът в заведенията за хранене и развлечение се осъществява от инспекторите от областните дирекции по безопасност на храните. Подобно на контролните органи на инспекцията по труда, при извършването на проверките в заведенията, те ще имат възможност да санкционират както физическите, така и юридическите лица, които нарушават разпоредбите на чл. 56 от Закона за здравето.

Независимо, че в чл. 48 от Закона за здравето е записано, че органите на Министерството на вътрешните работи, другите държавни и общински органи и ръководителите на ведомствата, организациите, физическите и юридическите лица са длъжни да оказват необходимата помощ и съдействие на държавните здравни инспектори при упражняване на правомощията им, това на практика се осъществява доста трудно и бавно. Съответно в чл. 6, т. 11 от Закона за Министерство на вътрешните работи също е записано „оказване на съдействие на други държавни органи“. Въпреки, че има практика да се организират съвместни проверки, те не са регулярни, като основно се използват за контрол на заведенията през нощта. Значително затруднение изпитват държавните здравни инспектори, които нямат право да изискват документ за самоличност, който е необходим за съставяне на акт на физическо лице. Тъй като в чл. 8 от Закона за МВР се казва, че „Други дейности на МВР могат да се възлагат само със закон“ предлагаме на полицейските органи да бъде дадена възможност да съставят актове по чл. 218 самостоятелно, като наказателните постановления се издават от министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица, напр. директорите на областните дирекции на МВР. Такъв прецедент има с чл. 46 от Закона за закрила на детето, където е посочено: „Нарушенията по чл. 45, ал. 1 - 4 се установяват с акт от полицейските органи, а наказателното постановление се издава от директора на областната дирекция на Министерството на вътрешните работи или от оправомощено от него длъжностно лице.“

С въвеждането на забрана за тютюнопушене на открити места се налага да се дадат правомощия и на определени лица, упълномощени със заповед от кметовете на общините. Това ще даде възможност да се разшири кръга от контролните органи, особено в малките населени места, където държавните здравни инспектори нямат възможност да осъществяват контрол редовно.

В чл. 37, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) е посочено, че „Актове могат да съставят и представители на обществеността, ако са овластени за това с нормативен акт.“ Във връзка с това предлагаме да се даде възможност на представители на обществеността, които са специално обучени и оправомощени със заповед от директора на съответната регионална здравна инспекция, също да съставят актове за установяване на административни нарушения по чл. 218 от Закона за здравето.

Стремежът към здравословен начин на живот значително се засилва през последните години и загрижени за здравето на децата, на околните и за собственото си здраве хората имат желание да допринесат за осигуряване на среда без тютюнев дим. Включването на представителни на обществеността като лица, които имат право по закон да съставят актове за установяване на административни наказания, ще разшири

възможностите за контрол и ще подпомогне държавата. Наказателните постановления по тези актове ще бъдат издавани от директорите на регионалните здравни инспекции по мястото на нарушението. Вече има обучени доброволци от различни градове в страната, има написано ръководство, съгласувано с Министерство на здравеопазването. При одобряване и приемане на този текст от Парламента, ще бъде организирана и проверка на знанията на обучените доброволци. Може би контролът по спазване забраната за тютюнопушене на обществени и работни места и обществения транспорт ще даде възможност да се утвърди тази практика и текстът на чл. 37, ал. 2 от ЗАНН няма да бъде само на книга.

§ 12. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 11, буква „о“ думата „тютюнопушене“ се заменя с „пушене на тютюневи и свързаните с тях изделия“.

б) създават се нови точки 43 и 44:

„43. „Тютюневи изделия“ са изделията по смисъла на § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия.

44. „Изделия, свързани с тютюневите изделия“ са изделията по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия.“

2. В § 1а:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) „Закрито обществено място“ по смисъла на чл. 56 е всяко пространство, покрито с покрив и оградено с най-малко три стени/страни, независимо от наличието на отваряеми прозорци или други отвори, без оглед на материала, използван за покрива, стените/страните и без оглед на това дали конструкцията е постоянна или временна.“

МОТИВИ: Дефинирането на понятието „закрито обществено място“ в Закона за здравето е крайно наложително, защото през годините бяхме свидетели на много нарушения, които бяха обяснявани с различни и произволни тълкувания на понятието. През лятото се отваряха прозорците и се считаше, че даден обект вече не е закрит, а през зимата на тротоарните площи се изнасяха маси, които бяха плътно запечатвани с различни платнени или полиетиленови ограждения, в които се разрешаваше тютюнопушенето. Точното определение на понятието „закрито“ обществено място ще даде възможност и на гражданите и на собствениците на обекти да спазват изискванията на закона. Формулировката на понятието е заимствана от Приложението към Препоръката на Съвета на Европейския съюз за среда без тютюнев дим от 24 ноември 2009 г.

Заключителни разпоредби

§ 13. В Закона за закрила на детето (обн., ДВ, бр. 48 от 2000 г., изм. и доп., бр. 75 и 120 от 2002 г., бр. 36 и 63 от 2003 г., бр. 70 и 115 от 2004 г., бр. 28, 94 и 103 от 2005 г., бр. 30, 38 и 82 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 14, 47 и 74 от 2009 г., бр. 42, 50, 59 и 98 от 2010 г., бр. 28 и 51 от 2011 г., бр. 32 и 40 от 2012 г., бр. 15, 68 и 84

от 2013 г., бр. 79 от 2015 г., бр. 8 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г. и бр. 17, 77 и 102 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5б, ал. 3 след думата „напитки“ се поставя запетая, а думите „и тютюневи“ се заменят с „тютюневи и свързаните с тях“.

2. В § 1 от допълнителната разпоредба се създават т. 19 и 20:

„19. „Тютюневи изделия“ са изделията по смисъла на § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия.

20. „Изделия, свързани с тютюневите изделия“ са изделията по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия.“

§ 14. В чл. 35 от Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (обн., ДВ, бр. 101 от 1993 г.; изм., бр. 19 от 1994 г., бр. 110 от 1996 г., бр. 153 от 1998 г., бр. 113 от 1999 г., бр. 33 и 102 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 20 от 2003 г., бр. 57 и 70 от 2004 г., бр. 91, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 70, 80 и 108 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 36, 67 и 110 от 2008 г., бр. 12, 82 и 95 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 50 от 2012 г., бр. 12 и 14 от 2015 г., бр. 19, 28, 31 и 101 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г. и бр. 17, 98 и 106 от 2018 г. и бр. 7 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Забранява се рекламирането на тютюн, тютюневи и свързани с тях изделия, както и на устройствата и аксесоарите към тях, с изключение на територията на предприятия, където те се произвеждат.“

2. Създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Забранява се поставянето на рекламни табла (табели), надписи, изображения и други рекламни предмети и материали за тютюн, тютюневи и свързани с тях изделия, както и за устройствата и аксесоарите към тях, в обектите, в които се извършва търговия с тях.

(5) Забранява се поставянето на билбордове, афиши, плакати и други рекламни материали за тютюн, тютюневи и свързани с тях изделия, както и за устройствата и аксесоарите към тях, като форма на външна реклама.“

3. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 6 и 7.

4. Досегашната ал. 6 става ал. 8 и в нея думите „по ал. 5, т. 2“ се заменят с „по ал. 7, т. 2“.

5. Досегашната ал. 7 става ал. 9.

МОТИВИ: Рекламата на тютюн, тютюневи и свързаните с тях изделия, както всяка реклама на стоки и услуги, цели увеличаване продажбите и употребата на съответните изделия. Всички форми (преки и непреки) на реклама също така стимулират потреблението, намаляват мотивацията на пушачите да откажат пушенето, насърчават бившите пушачи да започнат да пушат отново и създават среда, в която употребата на тютюневи изделия се възприема като нещо обичайно и приемливо.

В т. 1 на чл. 13 на Рамковата конвенция за контрол на тютюна на Световната здравна организация се посочва: „Страните-членки признават, че всеобхватната забрана на рекламата, промоцията и спонсорството ще намали употребата на тютюневи продукти“, а в точка 2 е казано: „Всяка страна, в съответствие със своята конституция и конституционни принципи, ще налага всеобхватната забрана на всякаква реклама,

промоция и спонсорство на тютюневи изделия“. Много подробно са разписани и Ръководните принципи за прилагането на чл. 13 от Рамковата конвенция за контрол на тютюна, приети на третата сесия на Конференцията на страните, ратифицирали Рамковата конвенция. Те са документ в полза на страните, които искат да ограничат рекламата на тютюневите изделия.

Възможността, която съществува в момента, за използването на търговска марка, когато в рекламата не участват лица под 18 години и тя не е предназначена или насочена към тях, позволява на тютюневите компании да завземат рекламните съоръжения във и извън населените места. Как може да се влияе на младите и все още непропушили деца и те да се убеждават във вредата от тютюнопушенето, когато на всеки ъгъл могат да видят усмихнати девойки или артисти в поза, достатъчно характерна и без да е видима цигарата, която показва пушача като успял и щастлив човек. В много от случаите рекламите са на ръба на закона, което пречатства тяхното санкциониране. Това се отнася особено за външната реклама, която е видима от всички, включително и от деца.

В мнение, изказано от Световната здравна организация се посочва: „Тютюнът е единственият законен потребителски продукт, който убива една трета до една втора от своите консуматори, когато се използва точно, както е предвидено от производителя.“ Дори само това е основание да се забрани рекламата под каквато и да е форма на продукт, който убива или води до тежки заболявания.

Допустимостта за реклама в местата за продажба на дребно доведе до това витрините на тези обекти да са изцяло ангажирани с реклами на тютюневи изделия, което е едно от основните средства за стимулиране на импулсните покупки. Създава се впечатлението, че употребата на тютюневи изделия е социално приемлива, което прави отказването от тютюнопушенето по-трудно. Младите хора са особено уязвими към стимулиращото въздействие на изображенията на тези продукти.

В последно време страната ни е залята от агресивна реклама на нови бездимни тютюневи изделия. Представят се едностранни подвеждащи резултати за намаления риск от тяхната употреба. Това ги прави изключително атрактивни особено отново за младите хора, а също и за жените. С луксозния си дизайн и масираната реклама, те целят единствено да повишат интереса към пушенето, да запазят старите и по възможност да натрупат нови клиенти.